

உ
சிவமயம்.

ஒன்பா னென்பது.

இஃது

ச து ரை

அ. சிவசிதம்பரப் பிள்ளை யவர்களால்
தொகுக்கப்பட்டு

முதல்

பதிப்பு.

சென்னை-சூளை,

எ. சாமிநாத முதலியாரால்

பாலவிர்த்தி போதினி அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இதன் விலை

அனா 3.

1906

Registered Copy Right.

OPINION.

Tamil Pandit S. A. Sivachitambaram Pillai whom I have known for some years publishes this pamphlet under the name of "Onbauonbadu" or a collection of Eighty-one Select Stanzas from Eighty one different Standard works in Tamil. I was pleased to go through the pamphlet and find it to be a handy work of unsectarian morals useful to those who may not find time to read all the works from which these stanzas are extracted.

Egmore, Madras }
15th, May 1906. }

P. RAMACHANDRA ROW,
Chief Interpreter, High Court.

AND TAMIL EXAMINER TO
THE MADRAS UNIVERSITY.

சா த் து க விக ள்.

—)(*)(—

சித்தாந்த சரபம்-அஷ்டாவதானம்

பூவை. கலியாண சுந்தரமுதலியா ரவர்கள்

இ ய ற் றி ய னு.

முன்பாருந் தொகுத்துமகிழாவகைதன் மூதறிவின் முன்னி டாய்க்தே
யன்பாக விதிதழ்இ விலக்கொநீஇ வழங்குமற மனைத்துந் தேறி
யொன்பாடுஎன் பதுனாடென நனுகிரட்டிப் பாலியலு முறவ குத்திட்
டின்பார வெளியிட்டா னிருமறிஞ ரிழம்பூதிக் கெயத மரத்தா.

இவ்வரிய பேருதவி தமிழுமூலகிற் ருபகரித்தோ னெழிற் கொள்மாலை
செவ்விபெற வாய்ந்தசீர் கருணீக குலதலகன் செறிய ராம
மொவ்வியநற் சதுரைமா நகரருண சலக்காமா னுஞ்றறி வந்த
திவ்வியவி ரதத்துருவ மாயுதித்துப் புகழிவரத் தினம்வ ளர்வோன்.

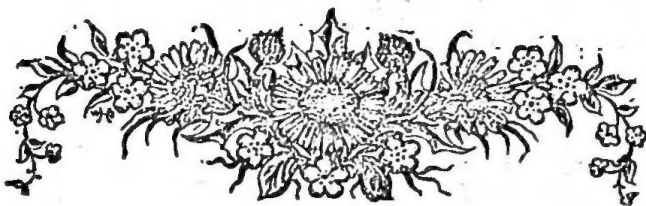
இலக்கியவி லக்கணமா தியதுலக் ளாராய்ச்சி யினிது நானுய்
கலக்கமறக் கண்டுமுக் கனிசசேநர் கவிகன்பல கழற வல்லோன்
துலக்கமுறச் சிவபத்தி யினிற்றினைத்து வைதகநற் றுரிய ஞானம்
பலக்கயார் ருணசென் சிவசிதம் பரப்பேர்கொள் பாவ லோனே.

இந்நூல் தொகுத்தார்க்கு
 நாகர மலையாள போதகாசிரியராகிய
 சா. சுப்புராயச் செட்டியார் அவர்கள்
 இ ய த் தி ய து.

நிலை மண்டில வாசிரியப்பா.

பொன்பாஅ வல்லார் மின்னாஅ வல்லார்
 பொன்போற் புகன்ற நன்னீ தியெலா
 முன்பின் னாளில வாதலி னானு
 மின்பாய்க் கற்போர்க் கரிதத னானுந்
 தன்பாற் கூடிய வளவே திரட்டி
 யொன்பா னென்பதென் றிலக்கண மியைய
 வொன்பா னென்பதென் றெருபேர் குட்டி
 யொன்பா னென்பததி காரங் காட்டி
 யொன்பா னென்பது னானின் றீட்டிய
 வொன்பா னென்பது செய்யுளும் பூட்டி
 யொன்பா னென்பதென் றெருநூற் றெகுத்தனன்
 அன்பா யவனெவன் கொல்லோ வென்னிற்
 றுன்பூஞ் சதரைத் தூய்சீர் கருண
 ரின்புறு மரபி லெழிற்கணி தக்கட
 லுன்பட் டப்பெய ருடையரு னாசலன்
 றன்பேழ் வரத்துதி தக்கோன் மிக்கோன்
 பொன்பதி சொர்க்க புரவா தீன
 மன்புகழ் திருச்சிற் றம்பல ஞானி
 தன்பே ரருளைப் பெற்றவ னெருகா
 லென்பா லுங்கலை யிரண்டுணர்ந் தவனவன்
 றன்பேர் சிவசி தம்பரப்
 பண்டிதன் மன்னோ! பண்டிதன் மன்னோ!

உ

திருவருட்சேயல்.

ஒன்பாஒன்பது.

அருட்பால்.

ஓம்பியல்.

1-ம் (அதிகாரம்) கடவுள்வாழ்த்து.

உலகம் படைப்பித் தீளிப்பித் தொழிப்பித்
திலகுமுயி ருள்ளெம் மிறை.

அட்டாங்கயோகக்குறள்.

2-ம் (அதி) வான்சிறப்பு.

இழிந்த மாந்தர்கைப் பொருள்களு மிகபரத் தாசை
கழிந்த யோகியர் கைப்படிற் றாயவாய்க் களங்கம்
மொழிந்த வாறுபோ லுவரியுண் டெவர்கெடுத் தெழிவி
பொழிந்த நீரழு தாயின புவிக்கும் வானவர்க்கும்.

திருவிளையாடற்புராணம்.

3-ம் (அதி) நீத்தார்பெருமை.

கரிய மாலினுங் கண்ணுத லானினு
முரிய தாமரை மேலுறை வானினும்
விரியும் பூதமோ ரைந்தினு மெய்யினும்,
பெரிய ரந்தணர் பேணுகி யுள்ளத்தால்.

இராமாவதாரம்.

4-ம் (அதி) பெறுதற்கருமை.

அரிது! அரிது! மானிடராத லரிது
 மானிட ராயினுங் கூன்குருடு செகிடு
 பேடு நீங்கிப் பிறத்த லரிது
 பேடு நீங்கிப் பிறந்த காலையும்
 ஞானமுஞ் செல்வமு நயத்த லரிது
 ஞானமுஞ் செல்வமு நயந்த காலையில்
 தானமுந் தவமுந் தான்செய லரிது
 தானமுந் தவமுந் தான்செய்வா ராயின்
 வானவர் நாடு வழிதெரிந் துடுமே.

தனிப்பாடற்றிரட்டு.

XX

அறத்துப்பால்.

இல்லறவியல்.

5-ம் (அதி) இல்வாழ்க்கை.

மருவிய காதன் மனையானுந் தானு
 மிருவராய்ப் பூண்டிய்ப்பி னல்லா—லொருவரா
 லில்வாழ்க்கை யென்னு மியல்புடைய பொற்சகடஞ்
 செல்லாது தெற்றித்து நின்று.

அறனெறிச்சாரம்.

6-ம் (அதி) மகளிரின்பம்.

பெண்ணலத்தினைப் பெறுதவர் மகவினைப் பெறுதார்
 பெண்ணலத்தினைப் பெற்றவ னோமகப் பெற்றார்
 பெண்ணலத்தினுன் மகவுபெற் றிருமையும் பெறுவார்
 பெண்ணலத்தினு லன்றியோர் பெறும்பொரு ளின்றே.

பிரம்மோத்திரகாண்டம்.

7-ம் (அதி) வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

எப்பணியா லின்புறுவர் காதலரக் காதலரை
 யப்பணியா லப்பொழுதே யன்புறுத்தி—யொப்ப
 மனங்குழையும் வண்ண மகிழ்விப்ப தன்றே
 கனங்குழையார் தங்கள் கடன்.

பெருந்தேவனார்பாடும்.

8-ம் (அதி) கற்பு.

பெண்டமைப் பேணுப் பெருந்தகைமை பிடுடைமை
நானெடுக்க மென்றைந்து நண்ணின்றாய்ப்—பூனெடுக்கும்
பொன்வரைக் கொங்கைமுலைப் பூந்திருவே யாயினுந்
தன்வரைத் தாழ்த்த லரிது.

சிறுபஞ்ச மூலம்.

9-ம் (அதி) அறன்வலியுறுத்தல்.

நாக்கடிப் பாக வாய்ப்பறை யறைந்து
சாற்றக் கேண்மின் சாற்றக் கேண்மின்
மனிதற்கு வயது நூறல்ல தில்லை
வைம்ப திரவி லகலுந் துயிலினால்
ஒட்டிய விளமையி லோரைந்து நீங்கும்
ஆக்கை யிளமையி லைம்முன்று நீங்கும்
எழுபது போகநீக் கிருப்பன முப்பதே
அவற்றுள்

இன்புது நாளுஞ் சிலவே யதாஅன்று
துன்புது நாளுஞ் சிலவே யாதலால்
பெருக்கா றெத்தது செல்வப் பெருக்காற்
றிடிகரை யொத்த திளமை யிடிகரை
வாழ்மர மொத்தது வாழ்நா ளாதலால்
ஒன்றே செய்யவும் வேண்டு மொன்றும்
நன்றே செய்யவும் வேண்டும் நன்றும்
இன்றே செய்யவும் வேண்டு மின்றும்
இன்னே செய்யவும் வேண்டு மின்னும்
நானே நானே யென்பீ ராகில்

நமனுடை முறைநா ளாவது மறியீர்
எப்போ தாயினுங் கூற்றுவன் வருவான்
அப்போ தந்தக் கூற்றுவன் றன்னைப்
போற்றவும் போகான் பொருளொடும் போகான்
சாற்றவும் போகான் றமரொடும் போகான்
நல்லா ரென்னு நல்குர வறியான்
தீயாரென்னுன் செல்வரென் னுன்னுன்
தரியா னெருகணந் தறுக னுன்ன.

கபிலரகவல்.

10-ம் (அதி) அன்னதானம்.

கரிபரி யாயி ரங்கள் கனத்தகோ தானம் பூமி
பரிவொடு சசித சொர்ண பாத்திரம் பணமா மென்று
யிருகுல மொத்த கன்னி கோடிதா நீர்திட் டாலும்
அரிதிது வென்றே யன்ன தானமே யதிக மாமே.

நீதிசாரம்.

11-ம் (அதி) புதல்வரைப்பெறுதல்.

படைப்புப் பலபடைத்துப் பல்லாரோ ணென்னு
முடைப்பெருஞ் செல்வ ராயினு மிடைப்படக்
குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி
யிட்டுந் தொட்டுங் கவ்விபுந் துழர்தும்
நெய்யுடை யடிசின் மெய்பட விதிர்த்தும்
மயக்குறு மக்களை யில்லோர்
பயக்குறை யில்லைதாம் வாழு நாளே.

புறநானூறு.

12-ம் (அதி) விருந்தோம்பல்.

இன்சொன் மடமாட்சி யிடமினிதான் யாரியார்க்கும்
வன்சொற் களைந்து வகுப்பானேன்—மென்சொன்
முருந்தேய்க்கு முட்போ லெயிற்றினைய் நாளும்
விருந்தேர்ப்பார் விண்ணோர் விரைந்து.

ஏலாதி.

13-ம் (அதி) அன்புடைமை,

அன்பு வாய்ந்த வுயிர்நிலை யஃதிலார்க்
கென்பு தோலுடற் போர்த்ததென் றன்புறை
யின்பு தோய்ந்த நிலையெனத் தானிவன்
னெபு காய்ந்த வுயிர்த்துணை யாயினான்.

திருவாணைக்காபுராணம்.

14-ம் (அதி) இனியவைகூறல்.

இன்சொலா னாகுங் கிழமை யியல்பிலா
வன்சொலா னாகும் பகைமைமன—மென்சொல்லி
னாவின னாகு மருண்மன மம்மனத்தான்
வீவிலா வீடாய் விடும்.

நான்மணிக்கடிகை.

15-ம் (அதி) செய்நன்றியறிதல்.

தினையனைத்தே யாமினுஞ் செய்தநன் றுண்டாற்
பனையனைத்தா வுள்ளுவர் சான்றோர்—பனையனைத்
தென்றுஞ் செயினு மிலங்கருவி நன்னாட
நன்றில நன்றறியார் மாட்டு.

நாலடியார்.

16-ம் (அதி) நடுவுநிலைமை.

கோதி லாதவர் மக்கண் மாக்களு
மேதி லாதவ ரியைந்த தீமையா
லாத லாற்றமர் பிறர்க ளென்பதாங்
கோதி னாலவர்க் குள்ள தில்லையே.

குளாமணி.

17-ம் (அதி) அடக்கமுடைமை.

வாயி னடங்குத றுப்புறவா மாசற்ற
செய்கை யடங்குத றிப்பியமாம்—பொய்யின்றி
நெஞ்ச மடங்குதல் வீடாகு மிம்முன்றும்
வஞ்சத்திற் தீர்ந்த பொருள்.

திரிகடுகம்.

18-ம் (அதி) ஒழுக்கமுடைமை.

பிறப்பு நெடுவாழ்க்கை செல்வம் வனப்பு
நிலக்கிழமை மீக்கூற்றங் கல்வினோ யின்மை
யிலக்கணத்தா லிவ்வெட்டு மெய்துப வென்று
மொழுக்கம் பிழையா தவர்.

பூசாரக்கோவை.

19-ம் (அதி) பொறையுடைமை.

கறுத்தாற்றித் தம்மைக் கடியசெய் தானாப்
பொறுத்தாற்றிக் கொள்ளல் புகழால்—ஒறுத்தாற்றில்
வானோங்கு மால்வரை வெற்ப பயமின்றே
தானோன் றிடவருஞ் சாப்பு.

பழமொழி.

20-ம் (அதி) ஒப்புரவறிதல்.

உலகத்தா ருள்ளதென்ற துள்ளதா மொலிரீர் வேலை
உலகத்தா ரில்லதென்ற தில்லையா முனாருங் காலை
உலகத்தா ருள்ளதென்ற தில்லையென் றுரைக்கு மாகின்
உலகத்துக் கவன்பே யாகு முண்மையாற் பயனென் றில்லை.
இராமாயணம்.

21-ம் (அதி) ஈகை.

மின்னுர் தமனியமும் வெற்றிரும்பு மோரினமாய்ப்
பொன்னின் பெயர்படைத்தாற் போலாதே—கொன்னே
யொளிப்பாரு மக்களா யொல்லுவ தாங்கே
யளிப்பாரு மக்களா மாறு.

பெரும்பொருள் விளக்கம்.

22-ம் (அதி) புகழ்.

கையை விரித்தழைக்கக் கண்டு குழந் தைச்சோமன்
செய்யசுட்டி யீந்தான் றினகரா—பையவே
தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக வஃதிலார்
தோன்றலிற் றேன்றாமை நன்கு.

தினகரவெண்பா.

துறவறவியல்.

23-ம் (அதி) அருளுடைமை.

பெரியவர்தந் நோய்போற் பிறர்நோய் கண்டுள்ள
மெரியி னிழுதாவ ரென்க—தெரியிழாய்!
மண்டு பிணியால் வருந்து பிறவுறுப்பைக்
கண்டு கடுமுமே கண்.

நன்னெறி.

24-ம் (அதி) தவம்.

நீர்(ப்)பலகான் மூழ்கி நிலத்தசைஇத் தோலுடையாச்
சோர்சடை தாழ்ச் சுடரோம்பி—பூரடையார்
கானகத்த கொண்டு கடவுள் வீருந்தோம்பல்
வானகத் துய்க்கும் வழி.

வெண்பாமாலை

25-ம் (அதி) வாய்மை.

நாக்கிலிரண் டுண்டேவாய் நற்றொழிலின் செற்றுணர்வேன்
தூக்கினுப்பூ ணுண்டதுண்டோ வென்னுஞ்சொ--லாக்கு
மணங்கதனுக் கேயடங்கா வண்டவுண்டை யுண்டோ
விணங்கா வுலகநடையின்னு.

முத்துறைமுப்பத்தாயு.

26-ம் (அதி) நிலையாமை.

நீரிற் குமிழி யினமை நிறைசெல்வம்
நீரிற் சுருட்டு னெடுத்திரைகள்—நீரில்
எழுத்தாகும் யாக்கை நமரங்கா ளென்னே
வழுத்தாத தெம்பிரான் மன்று.

நீதிநெறிவிளக்கம்.

27-ம் (அதி) துறவு.

வாழ்கின்ற மக்களுநம் வழிநின்ற ரென்னவுள்ளந்
தாழ்கின்றார் தாழ்கில்லார் தமரில்லா வானக்கா
லாழ்கின்ற குழிநோக்கி யாதார மொன்றின்றி
வீழ்கின்றார் மெய்யதா மெய்தாங்க வல்லரே.

நாட்சரிதை.

28-ம் (அதி) மெய்யுணர்தல்.

விண்ணி லின்பமும் வீதலி கேட்டுமான்
மண்ணி லின்பமும் மாய்தல் காண்டுமா
லெண்ணி லின்பமா மீறி லாததே
நண்ணி நாமினி நயக்கற் பாலதே.

சாத்தியராணம்.

29-ம் (அதி) ஊழ்.

அரசியல் பிழைத்தோர்க் கறங்கூற் றுவதூஉ
முரைசால் பத்தினிக் குயர்ந்தோ னோத்தலு
மூழ்வினை யுருத்துவந் தாட்டுமென் பதூஉஞ்
சூழ்வினைச் சிலம்பு காரண மாகச்
சிலப்பதி கார மென்னும் பெயரால்
நாட்டுதும் யாமோர் பாட்டுடைச் செய்யுள்.

சிலப்பதிகாரம்.

30-ம் (அதி) பேரீன்பம்.

தன்றத் துவக்கா யத்தியல்பும்
தனக்காந் துணையு மோர்ந் துலகி
லொன்றக் குறிக்கும் பொன்னாசை
யுன்னிட் டவற்றால் வருதுயருந்
துன்பப் பிறப்பு மிறப்புவை
தொலையத் தொலையாப் பொருள்குறித்துன்
அன்பின் செயலை யினியடியேற்
கருளென் றோர்தல் பேரீன்பமே.

உசிதகுடாமணி.

பொருட்பால்.

அரசியல்.

31-ம் (அதி) இறைமாட்சி.

சேற்றஞ் செற்றுப் பொய்நீக்கிச் செங்கோலினாற்
கூற்றங் காய்ந்து கொடுக்கவெ னுந்துணை
மாற்ற மேநவின் றுன்றடு மாற்றத்துத்
தோற்றந் தன்னையுங் காழுறத் தோன்றினான்.

குண்டலகேசி.

32-ம் (அதி) கல்வி.

நிலையினிற் சலியா நிலைமை யானும்
 பலவுல கெடுத்த வொருதிறத் தானும்
 நிறையும் பொறையும் பெறுநிலை யானும்
 தேவர் மூவருங் காவ லானும்
 தமனியப் பராரைச் சயில மாகியும்
 அளக்கவென் றமையாப் பரப்பின தானும்
 முள்ளுடைக் கோட்டு முனையெறி சுறவம்
 அதிர்வனை தடியு மளக்க ராகியும்
 நிறையுளங் கருதி நிகழ்பவை நிகழ்பவை
 தருதலின் வானத் தருவைந் தாகியும்
 மறைவெளிப் படுத்தலின் கலைமக ளிருத்தலின்
 அகமலர் வாழ்தலிற் பிரம னாகியும்
 உயிர் புரந் தளித்தலிற் புலமிசை போக்கலில்
 படிமுழு தளந்த நெடியோ னாகியும்
 இறுதியிற் சலியா திருத்த லானும்
 மறுமைதந் துதவு மிருமை யானும்
 பெண்ணிடங் கலந்த புண்ணிய னாகியும்
 அருள்வழி காட்டலி னிருவிழி யாகியும்
 கொள்ளுநர் கொள்ளக் குறையா தாதலின்
 நிறையுள நீங்கா துறையரு ளாகியும்
 இவைமுத லாகி யிருவினை கெடுக்கும்
 புண்ணியக் கல்வி யுண்ணிகழ் மாக்கள்
 பரிபுரக் கம்பலை யிருசெவி யுண்ணும்
 குடக்கோச் சேரன் கிடைத்திது காண்கென
 மதிமலி புரிசைத் திருமுகங் கூறி
 அன்புருத் தரித்த வின்பிசைப் பாணன்
 பெறநிதி கொடுக்கென வுறவிடுத் தருளிய
 மாதவர் வழத்துக் கூடற் கிறைவன்
 இருசரண் பெறுகுநற் போலப்
 பெருமதி நீடுவர் சிறுமதி துதலே.

கல்லாடம்.

33 ம் (அதி) கேள்வி.

காலலைக்குக் கொடிமாடக் கடிநகரந் தனைபுரக்குங்
கனக மோலி
வேலலைக்கும் கரத்தானை வெயிலலைக்கு மணியானை
விளங்கு ஞான
நூலலைக்கு நாவானை நுவலரிய குணத்தானை
நுணங்கு கேள்வி
யாலலைக்குஞ் செவியானை யறமலைக்கு மனத்தானை
யகந்தூ யானை.

குணகரம்.

34-ம் (அதி) அறிவுடைமை.

எள்ளா திருப்ப விழிஞர்போற் றற்குரியர்
விள்ளா வறிஞரது வேண்டாரே—தள்ளாக்
கரைகாப் புளதூர் கட்டுஞள மன்றிக்
கரைகாப் புளதோ கடல்.

மூதுரை.

35-ம் (அதி) பெரியானாத் துணைக்கோடல்.

பெரியாரைத் துணைக்கொ டில்லையந் தணர்பொய்
யடிமையி லாதவப் புலவர்
உரிதான பத்த ரெழுவருங் கூட
வொன்பது பேருமன் றியிலே
விரிவுசெஞ் சடைய ரிசைஞானி கூட
வேயறு பத்துமூன் றன்பர்
அரியரி கங்கை கோகிரி மேவும்
ஆதிசத் தீசனா யகனே.

கோபருவதமலை.

36-ம் (அதி) வலியறிதல்.

ஆர்கலி ஞாலத் தறங்காவ லாற்சிறந்த
பேரருளி னுர்க்குப் பெறவருமை—யாதரோ!
வார்திரைய மாமகர வெள்ளத்து நாப்பண்ணும்
போர்மலைந்து வெல்லும் புகழ்.

இரும்பல்காஞ்சி.

37-ம் (அதி) காலமறிதல்.

காகம் பகற்காலம் வென்றிடுங் கூகையைக்
கனமுடி யரசர் தாமும்
கருதுசய காலமது கண்டந்த வேளையிற்
காரிய முடித்து விடுவார்
மேகமுங்; கார்கால மதுகண்டு பயிர்விளைய
மென்மேலு மாரி பொழியும்
மிக்கான வறிவுளோர் வருதருண காலத்தின்
மிடியாளருக் குதவுவார்
நாகரிக முறுகுயில் வசந்த காலத்திலே
நலமென் றுவந்து கூவும்
நல்லோர் குறித்ததைப் பதறாம லந்தந்த
நாளையின் முடிப்பர் கண்டாய்
வாகணைய காலேதன் மாலைபுல் லெனுமுலக
வாடிக்கை நிசமல்லவோ
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேசனே.

குமரேசசதகம்.

38-ம் (அதி) இடனறிதல்.

இழைபொறை யாற்ற கில்லா
திட்டிடை தாமா நின்ற
குழைமுக நிறத்தி னார்போற்
குறித்ததே துணிந்து செய்யார்
முழையுறை சிங்கம் பொங்கி
முழங்கிமேற் பாய்ந்து மைதோய்
வழையுறை வனத்து வன்க
ணரிவலைப் பட்ட தன்றே.

சிந்தாமணி.

39-ம் (அதி) தெரிந்துசெயல்வகை.

யாதொரு கரும மேலு மெண்ணியே துணிக வென்றுங்
காதலிற் றுணிந்து செய்தா லென்னுதற் கடனன்றென்று
மோதுதூற் புலவர் சொன்ன ருமக்குள வுணர்வற் றன்றே.
பேதற வடர்த லும்பின் னுருகினீர் பிழைசெய் தீரே.

பாரதம்.

40-ம் (அதி) சுற்றந்தழால்.

தீதி லரிட்டங்கள் செய்யவுண வைக்கொள்ள
மேதினியிற் றம்பினத்தை மேவுதலால்—நீதிநெறி
போற்றுபுகழ் புண்ணைவனப் பூபாலா வற்றாரை
மாற்றிருமெய் னப்போல் வளை.

ஆத்திச்சூழுவெண்பா.

41-ம் (அதி) செங்கோன்மை.

அறம்புரிந் தன்றம்ம வரசிற் பிறத்த
தறுத்த தொடர்பொடு னுன்னிய கேண்மை
சிறந்தார்க் கும்பாடு செயலியார் தத்தம்
பிறந்தவேல் வென்றிப் பொருட்டு.

தகடீர்மாலு.

42-ம் (அதி) ஆண்மை.

உறுக ளத்தினி லுன்னிய தாண்மையும்
பெருபொருட் சூழ்ந்த பிடுடைக் கல்வியும்
தறுகண் வேழந் தடக்கிய பெற்றியும்
மறுவில் வீணையின் வாச்சனல் விச்சையும்.

உதையணகுமாரகாவியம்.

43-ம் (அதி) முயற்சி.

மானிட னெருவன் றனக்கருஞ் செல்வம்
வாய்க்கவென் றனுதின முயற்சி
தானுஞ் றுவனைற் கடவுளு மதனைத்
தந்தனிக் குறுமதா லன்றோ
வானபே ரறிஞர் திருவினை முயற்சி
யாக்குமம் முயற்சியில் லாமை
யீனமா ரின்மை புகுத்திடு மாவென்
றியாருந் குணர்தா நவில்வார்.

குசேலோபாக்கியானம்.

44-ம் (அதி) தீரம்.

தன்ப முறவரினுஞ் செய்க துணிவாற்றி
யின்பம் பயக்கும் வினை.

சிருக்குறள்.

45-ம் (அதி) பகைமாட்டேப்பயனடைதல்.

பகைசேரு மெண்ணைஞ் பற்கொண்டே நன்ன
வகைசேர் சுவையுருந்து மாபோற்—றொகைசேர்
பகைவரிட மெய்யன்பு பாவித் தவராற்
சுகமுறுத நல்லோர் தொழில்.

நீதிவெண்பா.

46-ம் (அதி) ஒற்றூடல்.

ஒற்றினு னொற்றிப் பொருடெரிதன் முன்னினிதே
முற்றான் றெறிந்து முறைசெய்தன் முன்னினிதே
பற்றிலனாப் பல்லுயிர்க்கும் பார்த்துற்றுப் பாங்கறிதல்
வெற்றிலேவன் மன்னர்க் கினிது.

இனியநாற்பது

47-ம் (அதி) தண்டோபாயம்.

அறிவினர்க்கு நீதியறி விப்பதன்றி யதிகாரங்
காட்ட வேண்டாம்
அறிவினற்கு நீதிதெரி யாதெனினு ஞானத்தைத்
தெரிய வேசொல்
அறிவிக்குங் காலவர்க ளனைபுரண்டா லதிகாரங்
காட்ட வேண்டும்
அறிந்துதுணிந் துரைத்தாமிந் நீதியீ திரண்டு
மறிஞ் சறிவார்.

நீதிசாரானுபவத்தெருட்டு.

அங்கவியல்,

48-ம் (அதி) அமைச்சு.

அரசர்க் கமைச்ச ரவயவ மலவோ
வுறுப்புக டாமே யுயிரினை யுண்ண
வொறுப்படி ல் விலக்குவ ருளரோ தன்னயம்
மறந்து மன்னுயிர்ச் சுகமே மதித்தன்
கிறந்தகிர் தைபனோ விவனோ வமைச்ச
னுண்மைக் குறைவிடர் தின்மைக் கணிகலஞ்
சத்திய வித்து பத்தியுன் மத்தன்
ஆளவினை தனக்காள் கேள்விதன் கேள்வன்
றற்புகழ் கேட்ப வற்பமு மியையான்.

மனோன்மனீயம்.

49-ம் (அதி) சோல்வன்மை.

அறிசொல்லை விரிப்பதுவு மறிய வேண்டும்
அதுவன்றி யடிப்பதுவு மறிய வேண்டும்
அறியொருவர் மெச்சஞ்சொன் மொழிய வேண்டும்
அதுவன்றி நகைக்குஞ்சொன் மொழிய லாகா
அறியொருவன் றெளியுடலை யறிய வென்றால்
அவன்சொற்கொண் டேயெதிர்த்தே யறிய வேண்டும்
அறிசொல்லும் பொருளுமென விரண்ட தாகும்
அதுவன்றி தொழில்பயனு மிரண்ட தாமே.

நீதிசாரக்கரு..

50-ம் (அதி) தூது.

எப்பொரு ளாயினும் யாவ ருள்ளமும்
கைப்படு நெல்லியங் கனியிற் காணுநீர்
துப்பிதழ் மடந்தைபாற் றாது போகெனச்
செப்பிய தெவன்கொலெஞ் சிந்தை யோர்ந்துமே.

நாடதம்.

51-ம் (அதி) வினைத்தாய்மை.

மறைநீதி யுற்ற புறநா டழித்து
வருசேனை யாள்வ தறியேம்
மறைநீதி முற்று முணரா வமைச்சை
யணிவாயில் வைத்து மறியேங்
குறையே யிழைத்து வினையே விளைத்த
குடிவைத் திருந்து மறியே
மிறையே தவத்தின் வினையே யெமக்கு
மிதுவோ விதித்த விதியே.

அரிச்சந்திரபுராணம்.

52-ம் (அதி) அவையறிதல்.

குடிப்பிறப் புடுத்துப் பனுவல் சூடி
விழுப்பே ரொழுக்கம் பூண்டு காமுற
வாய்மைவாய் மடுத்து மாந்தித் தூய்மையின்
காத லின்பத் துடங்கித் தீதறு
நடுவுநிலை நெடுநாக வைகி வைகலு
மழுக்கறின் மையவா வின்மை யென்றாங்
கிருபெரு நிதியமு மொருதர மீட்டுந்
தோலா நாவின் மேலோர் பேர்வை
யுடன்மரீஇ யிருக்கை யொருநாள் பெறுமெனிற்
பெறுகதில் லம்ம யாமே வான்முறைத்
தோன்றுவழித் தோன்று வழிப்புலவுப் பொதிந்து
ஞாங்கர் ஞாங்கர் நின்னுழி நில்லாது
நிலையழி யாக்கை வாய்ப்பலிம்
மலர்தலை யுலகத்துக் கொட்டும் பிறப்பே.

ஆசிரியமாலே.

53-ம் (அதி) சான்றாண்மை.

இன்பம தடைந்தகாலே யினிதென மகிழ்ச்சி யெய்தார்
துன்பம துற்றபோதுந் துண்ணெனத் துளங்கிச் சேரரா
ரின்பமுந் துன்பந்தானு மிவ்வுடற் கியைந்த வென்றே
முன்புறு தொடர்பை யோர்வார் முழுவது முணந்த நீரார்.

சந்தபுராணம்.

54-ம் (அதி) நாடு.

திருவுடைத் தம்ம பெருவிறற் பகைவர்
 பைங்கண் யானைப் புணர்நீரை துமிய
 வூர்தூர்ந் தெறிந்த கறையடிக் கழற்காற்
 கடுமான் மறவர் கமழ்தொடை மறப்ப
 வினைவினிது தந்த வினைவுமுட் றேறு
 புலம்பா வறையு னீதொழி லாற்றலின்
 விடுநிலக் காம்பை விடரனை நிறையக்
 கோடை நீடக் குன்றம் புல்லென
 வருவி யற்ற பெருவற் காலைபு
 நிவந்து கரைய யிழிதரு நனந்தலைப்
 பேளர் யாற்றுச் சீருடை வியன்புலம்
 வாஅய் பரந்து தீய் யருவினை
 சூடி புருத்து வருமவிர் நிறையச்
 செந்நீர்ப் பூச லல்லது
 வெம்மையறி யாரின் எனகன்றலை நாடே.

பதிற்றுப்பத்து.

55-ம் (அதி) நகர்.

மைந்தரோ டே. மகளிர் திமிர்ந்திட்ட
 குங்குமவீ ரஞ்சாந்தின் சேறிழுக்கி—யெங்குந்
 தடுமாற லாகிய தன்மைத்தே தென்னே
 நெடுமாடக் கூட லகம்.

முத்தொள்ளாயிரம்.

56-ம் (அதி) பொருள்செயல்வகை.

கல்லானே யானாலுங் கைப்பொருளொன் றுண்டாயின்
 எல்லாருஞ் சென்றங் கெதிர்கொள்வா—ரில்லானே
 யில்லானும் வேண்டான்மற் றின்றெடுத்த தாய்வேண்டாள்
 செல்லா தவன்வாயின் சொல்.

நல்வழி.

57-ம் (அதி) நட்பு.

அழிதரு நெறியிற் செலவினை விலக்கி
யாம்வழிச் செலுத்தியும் வினையா
லழிவுவந் திடுப்பி னாதற்குட னல்லாந்
தாக்கைவே றன்றியா ருயிர்த
னொழிவகை யின்றி யுணர்ச்சியொத் தருநா
லுணர்தொறு முறுநயம் போலக்
கழிமகிழ் நாளும் பயிற்றெறும் வளரக்
கலப்பதே நட்பெனப் படுமால்.

வீராயகபுராணம்.

58-ம் (அதி) மருந்து.

திண்ண மிரண்டுள்ளே சிக்க வடக்காமற்
பெண்ணின்பா லொன்றைப் பெருக்காம—லுண்ணுங்கா
னீர்கருக்கி மேர்ப்பெருக்கி நெய்புருக்கி யுண்பவர்தம்
பேருரைக்கிற் போமே பிணி.

பதார்த்தகுணசிந்தாமணி.

59-ம் (அதி) குடிமை.

தலையெனு முடற்கொரு தலைவ னேதலை
நரர்பல வுறுப்புக ணலங்கொள் கையது
சிரமுறும் பொறிவழிச் செல்லுந் தன்மைபோல்
உரவர சனுக்கமைந் தொழுகும் வையமே.

நீதிநூல்.

60-ம் (அதி) பண்புடைமை.

கூறிய வல்ல வேறுபிற தோன்றினும்
கூறி யவற்றொடு கூட்டிக் குறிக்கொளக்
கூறி யுணர்த்தல் குணத்தோர்க் கியல்பே.

அகப்பொருள் வினக்கம்.

61-ம் (அதி) உழவு.

தொழுதுண் சுவையி னுழுது னினிது.

கொன்றைவேந்தன்.

62-ம் (அதி) மாபு.

எப்பொரு ளெச்சொலி னெவ்வா றுயர்ந்தோர்
செப்பின ரப்படிச் செப்புதன் மரபே.

நன் னூல்.

63-ம் (அதி) வாணிபம்.

முதலுள பண்டங் கொண்டு வாணிபஞ்செய்
தீதன்பய னுண்ணு வணிகரும் பதரே.

நறுந்தொகை.

ஒழிபியல்.

64-ம் (அதி) இன்னு.

பொருதுணர்வா ரில்வழிப் பாட்டுரைத்த லின்ன
இருள்கூர் சிறுநெறித் தாந்தளிப்போக் கின்ன
இருளிலார் தங்கட் செலவின்ன லின்ன
பொருளிலார் வண்மை புரிவு.

இன்னுநாற்பது.

65-ம் (அதி) மறுமணம்.

பதியை யிழந்தமங்கை பன்மக்க டோய்தல்
விதியோ மறுமணமே மேல்.

அகவ்ருளொழிக்குமாதீத்தன்.

66-ம் (அதி) குற்றகங்கடிதல்.

கள்ளன் மின்கா வாயின யாவையுங்
கொள்ளன் மின்கொலை கூடி வருமற
மெள்ளன் மின்னில ரென்றெணி யாரையு
நள்ளன் மின்பிறர் பெண்ணொடு நன்னான்மின்.

வலையாபதி.

67-ம் (அதி) வினைத்திட்டம்.

செய்வானுஞ் செய்வீனையுஞ் சேர்ப்பயனுஞ் சேர்ப்பவனு
முய்வா ளுள்ளென் றுணர்.

திருவருட்பயன்.

68-ம் (அதி) பாவஞ்செய்தலால் வருங்கதி.

வெற்றிக் கடுந்துதர் வேகத் துடன்வந்து
பற்றித்தம் வெங்குருளின் பாற்காட்ட—விறறைக்கு
மில்லையோ பாவி பிறவாமை யென்றெடுத்து
நல்லதோ ரின்சொ னடுவாகச்—சொல்லியிவர்
செய்திக்குத் தக்கச் செயலுறுத்து வீரென்று
வெய்துற் றுனாக்க விடைகொண்டு—மையறருஞ்
செக்கினிடைத் திரித்துந் தீவாயி லிட்டெரித்தும்
தக்க நெருப்புத்தூண் டழுவுவித்து—மிக்கோங்கு
நாராசந் காய்ச்சிச் செவிமடுத்து நாவிரிந்து
மீராவுன் னுனைத்தின் னென்றடித்து—மேராம
லங்காழ் நரகத் தழுத்துவித்தும் பின்னுந்தம்
வெங்கோப மாறாத வேட்கையரா—யிங்கொருநா
ளெண்ணிமுதற் காணாத வின்னற் கடுநரகம்
பன்னெடுநாட் செல்லும்—பணிகொண்டும்

போற்றிப்பஃரெடை.

69-ம் (அதி) சாத்திரப்பிரயோசனம்.

சாத்திரத்தை யோதினர்க்குச் சற்குருவின் றன்வசன
மாத்திரத்தே வாய்த்தவளம் வந்துறுமே—யார்த்தகடற்
றண்ணீர் குடித்தவர்க்குத் தாகந் தணிந்நடுமோ
தெண்ணீர்மை யாயிதனைச் செப்பு.

திருக்கூற்றம்படியார்.

70-ம் (அதி) பெற்றோரைப் பேணல்.

தந்தைதாய்ப்பேண்.

சுந்தரபாரதி.

71-ம் (அதி) உலகம்ஒருசமயம்போலிராது.

ஆராயும் வேளையிற் பிரமாதியானது
மையவொரு செயலு மில்லை
யமைதியொடு பேசாத பெருமைபெறு குணசந்தர்
ராமென விருந்த பேரு
• நேராக வொருகோப மொருவேளை வரவந்த
நினைவொன்று மில்லா மலே
நெட்டுயிர்க் துத்தட்டு தடுமாறு வார்வசன
நிர்வாக ரென்ற பேரும்
பூராய மாயொன்று பேசுமிட மொன்றைப்
புலம்புவார் சிவராத் திரிப்
போதுதுயி லோமென்ற விரதியரு மரிதுயிற்
போலேயி ருந்து துயில்வார்
பாராதி தனிலுள்ள செயலெலா முடிவிலே
பார்க்கினிள் செயலல் லவோ
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர னுணர் தமே.

தாபுமானவர்பாடல்.

72-ம் (அதி) உபயப்புகழிகழ்.

எத்தகைப் புலகைத் திறமைதோய்ந் துறினு
மிசைத்தவா றியற்றிமான் பிலகோ
லத்தனைப் புகழு மிகழ்ச்சியா முடியு
மாதலின் மாதையு ரழகர்
பத்தர்தா முறுப்பிற் குறைவுளா ரெனினும்
பழுதுறு றோனையோர் பழைய
சித்தச னையா ராயினும் பலருஞ்
சீயெனச் சிரிப்பநாணுவகோ.

திருவாமத்தூர் புராணம்.

73 ம் (அதி) மிதியாலிடன்.

மதியாதார் தலைவாயில் மதிக்கவேண்டாம்.

உலகீதி.

74-ம் (அதி) நாளந்துயர்தருவது.

தட்டா னிடத்திற் றங்கப் பணிகள் சமைப்பதும்,
வட்டாடு வாரைத் திருத்தின் மார்க்கத்தில் வைப்பதும்
பட்டாங்கு காகிதப் புத்தக மச்சிற் பதிப்பதும்
தொட்டார் மனத்தைப் பலவாறு நாளந் துயர்செய்வதே.
விடேகசிந்தாமணி.

75-ம் (அதி) தீயார்க்குநல்ல கூறுதொழிதல்.

குட்டித் திரக்கரடி யாறொழிகக் கோன்குதித்துக்
கட்டிப் புதைந்த கதையாகும்—துட்டமலப்
பித்திலே மூத்தவர்கள் பேப்பிதற்றும் பேதையர்க்குப்
புத்திபோற் காட்டும் பொருள்.

ஒழுவினொடுக்கம்.

76-ம் (அதி) நிவிர்த்தி.

பேதைமை மீளச் செய்கை மீளஞ்
செய்கை மீள வுணர்ச்சி மீள
முணர்ச்சி மீள வருவரு மீள
மருவரு மீள வாயின் மீளும்
வாயின் மீள ஆறு மீள
மூறு மீள நுகர்ச்சி மீள
நுகர்ச்சி மீள வேட்கை மீளும்
வேட்கை மீளப் பற்று மீளும்
பற்று மீளக் கருமத் தொகுதி
மீளங் கருமத் தொகுதி மீளத்
தோற்ற மீளந் தோற்ற மீளப்
பிறப்பு மீளும் பிறப்புமிணி மூப்புச்
சாக்காடவல மாற்று கவலை
கையா நென்றிக் கனடயி நுன்ப
மெல்லா மீளமில் வகையான் மீட்சி.

மணிமேகலை.

77-ம் (அதி) பன்னேறி.

தானஞ் சீல மேபொறை தக்க தாய வீரிய
மூன மிற்றி யானமே யுணர்ச்சி யோடு பாயமு

மான மில்ல ருளைனை வைத்த லேவ லிமையு
ஞான மீரைம் பார மிதை நாடுங் காலி வைகளும்.

நிலகேசித்திரட்டு.

78-ம் (அதி) வினைச்சேயல்.

அன்னிய மாதர்தம்மை யணைவதே பாவ மேலுந்
தன்னிலக் கில்லா வீனத் தையலைப் புணர்ந்தோ ரென்று
மின்னலா நரகநண்ணி யேங்குவ துண்மை யன்றி
யுன்னத வீடு பேறன் னோர்க்கொரு போது மின்றே.

வெங்கடேசமகத்துவம்.

79-ம் (அதி) சிறப்பிலிழிவு.

சிறியவரா முழுமுடர் துரைத்தனமா யுலகாளத்
திறம்பெற் றாலும்
அறிவுடையார் தங்களைப்போ லன்புடையார் புகழுடையா
ராக மாட்டார்
மறிதருமான் மழுவேந்துந் தண்டலைநீ னெறியாரே
வாரி வாரிக்
குருணிமைதா னிட்டாலும் குருடிகண்ணிற் கண்ணாகிக்
குணங்கெ டாதே.

பழமொழிவிளக்கம்.

80-ம் (அதி) பத்தி.

என்பே ஹிகா யிறைச்சி யறுத்திட்டுப்
பொன்போற் கனலிற் பொரிய வறுப்பினு
மன்போ டுருகி யகங்குழை வர்க்ககன்றி
யென்பொன் மணியினை யெய்த வெண்ணாதே.

திருமந்திரம்.

81-ம் (அதி) ஓரவழக்கு.

வழக்குடையார் நிற்ப வரும்பொருள் கைவாங்கி
வழக்கை வழக்கழிவு சொல்லின்—வழக்குடையார்
சுற்றமுந் தாமுந் துடைத்தெழுகண் ணீராலே
சுற்ற மிதுமே லிது.

தமிழ்நாவலர்சரிதை.

ஒன்பாடுஒன்பது முற்றும்.

தந்தூசா.

—[*]—

இவ்வரும் பெயர் வாய்ந்த ஒன்பாளுன்பது யாது காரணத்தான் அப்பெயர் பெற்றதோ வெனின்:-இந்நூலுள் கூ X கூ = அக அதிகாரங்களும், என்பத்தோர் செய்யுட்களும், என்பத்தோர் நூல்களுமாம்.

இந்நூலில் ஒவ்வோ ரதிகாரத்திற்கும் ஒவ்வோர் செய்யுளாக வொவ்வோர் நூலினின்றும் எடுத்தாளப்பட்டது.

இதுபோற் புறத்திரட்டு, பன்னூற்றிரட்டு, நீதித்திரட்டு, செய்யுட்கலம்பகம், சாரானுபவத்திரட்டு, முதலாய வுளவேனும் அவையெல்லாம் ஒருங்கே ஒருவர் கற்பது அரிதா மாகலானும், அவ்வாறு கற்பினும் ஞாபகத்து நிற்பது கடின மாகலானும் பிறவாற்றானும் இதுவே போதிய நூலாகும்.

இந்நூல் நீதியைப் பயத்தலான் எல்லாப் பண்டிதர்கட்கும் தத்தம் பிரசங்க காலங்களில் சமயோசிதமாக வாண்டாண்டு மேற்கோள்களைக் காட்டற் கேதுவாகும்.

இவ்வாறு பிரசங்கஞ் செய்து வருங்கால் கேட்பார் ஒவ்வொருவரும் பிரமித்து, இப் பிரசங்கியார் என்பத்தோராய் பெரிய நூல்களைப் மொருங்கே கற்றுணர்ந்தவர்போலுமென நினைத்துப் புகழ்வார்கள்.

மேலும், இந்நூல் ஒவ்வோர் கலாசாலைகளிடும் உயர்தரமாய் வாசிக்கும் ஆண் பெண் பாலார் யாவர்க்கும் எவ்வருடத்தும் உபயோகப்பட்டுவரும்.

இதன் பயனை யானே புகழ்தல் அழகல். வாசிக்கும் மேதாவினோ கண்ணோர வல்லார்.

எஃ தெங்கனமாயினும், இந்நூலுள் ஐஞ்சிறங்காப்பியம், ஐம்பெருங் காப்பியம், எட்டுத் தொகை, பதினெண் கீழ்க்கண

க்கு முதலாய சங்கநூல்களினும் வேறு பிறநூல்களினும் ஆங்கா
ங்கு அதிகார வடைவே செய்யுட்கள் பிரயோகப்பட்டுவந்ததான்
இந்நூன் மாட்சி தெற்றென விளங்கும்.

இந்நூலுள் அருட்பாலுடன் பால் மூன்றாகவும், ஒம்பிய
லுடன் இயல் மூன்றாகவும் குணந்தழீஇய எண்பத்தோர்திகார
ங்களாகவும், ஒரோ சில விடங்களில் குற்றந் தழீஇய அதிகார
மாகவும் தொகுத்துளது.

அதிகார வடைவே பொருந்துறுச் சில வதிகாரங்கள் பொ
ருந்தா முறனுறினுந் தக்கவாறு பொருத்திக்கொள்க. விரவ
லெல்லாம் ஒழிபியலிற்று னதிகம்.

இங்ஙனம் நிகழ, காலவளவாகலானும், சிற்சில சந்தர்ப்பங்க
ளானும் வேறு பல்லாற்றாதுமாம்.

எல்லாம் பொறுத்தருள்வது நல்லுணர்வுடையோர் கடகை
லான் அங்ஙனமேயாக எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பரவினன்.

சுதுரை-அ. சிவசிதம்பரம்.

